

reguleret driftsbudget er af forsvarsministeren beskrevet som en forudsætning for lovforslaget. Det anses for hensigtsmæssigt, at dette forhold anføres i lovteksten, subsidiært i bemærkningerne. Da dette ikke er tilfældet, ønskes oplyst, om en sådan forudsætning er tænkt optaget i udvalgsbetænkningen.

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 2, indeholder den nugældende lov om forsvarrets organisation m.v. ingen bestemmelse om, at driftsbudgettet skal pris- og lønreguleres, hvorimod det direkte af bemærkningerne til lovforslaget fremgik, at en sådan regulering forudsattes gennemført. En pris- og lønregulering af det militære driftsbudget har da også fundet sted siden 1960.

I forbindelse med fremsættelsen af nærværende lovforslag er det udtalt, at de egentlige driftsudgifter som hidtil forudsættes reguleret efter udviklingen i lønninger og priser.

En bestemmelse af den omhandlede karakter skønnes ikke at høre hjemme i den egentlige lovtekst, og den form, hvorunder forholdet er kommet til udtryk i de indledende bemærkninger til lovforslaget, har været anset for tilstrækkelig.

Jeg ser imidlertid gerne, at den omtalte forudsætning finder udtryk i udvalgsbetænkningen.

Spørgsmål 6:

Kan der påregnes en stigning i de til materielanskaffelser afsatte midler — ud over kompensation for prisstigninger — til dækning af merudgifterne ved den fortsatte tekniske udvikling i lighed med de i svensk budgetlægning anlagte principper?

Svar:

Under forhandlingerne i forsvarsudvalget i 1965-66 blev det besluttet, at der skulle foretages en vurdering af balancen mellem de opstillede styrkemål og aktiviteten på baggrund af den skete udvikling bl. a. på det tekniske område.

På grundlag af værnenes udtalelser blev der i sommeren 1966 opnået politisk enighed om en forhøjelse af driftsbudgetterne som kompensation for tjenestetidens begræns-

ning og våbenhjælpens bortfald, jfr. i øvrigt besvarelse af spørgsmål 1. For så vidt angår den tekniske udviklings indvirkning på driftssiden konstaterede man, at våbensystemerne bliver mere og mere komplicerede, hvilket ofte medfører forøgede driftsudgifter. En sådan fordyrelse er imidlertid vanskelig at vurdere generelt, hvorimod det må være muligt konkret at vurdere, om et nyindført våbensystem resulterer i merudgifter. Ved en sådan vurdering må ikke blot fordyrende elementer, f. eks. dyrere reservedele og behov for bedre uddannelse af vedligeholdelsespersonel m.v. tages i betragtning, men også de bespareelsesmuligheder, som indførelse af mere effektivt materiel vil frembyde, herunder mulighed for reduktion af betjeningspersonellets størrelse eller overflødiggørelse af bestående ældre våbensystemer.

Efter at forholdene omkring driftsbudgettet var afklaret, var det hensigten at gennemføre en vurdering af forsvarrets materielinvesteringsproblemer. Materialet hertil, herunder langtidspaner udarbejdet af bl. a. værnskommandoerne, er blevet tilvejebragt, og der er alene som følge af våbenhjælpens bortfald forudset en forøgelse af investeringsniveauet til ca. 400 mill. kr. årligt, jfr. bl. a. forsvarsministerens redegørelse i folketinget den 19. marts 1968 og budgetoverslaget for 1969-70 og 1970-71, afgivet i november 1967.

Ved forelæggelse af forslag til finanslov for finansåret 1969-70 og budgetoverslag for 1970-71, 1971-72 og 1972-73 er det forudsat, at der gives kompensation for pris- og lønudviklingens indflydelse på materielanskaffelsesbevillingerne.

Det er endvidere blevet overvejet at tilvejebringe en automatisk virkende kompensation for den tekniske udvikling, men i overensstemmelse med de ovenfor anførte synspunkter anses det for hensigtsmæssigt at søge den tekniske udviklings indflydelse, også for så vidt angår materielinvesteringerne, konkretiseret i tilknytning til løbende planer for anskaffelser og udskiftning af våbensystemer. Det skal i øvrigt tilføjes, at den i Sverige tidligere anvendte automatiske regulering af investeringsniveauet med henved 3 procent årligt ifølge det oplyste nu er bortfaldet, og en tilsvarende ordning er ikke gennemført her i landet.